

♦ יום רביעי כ"ו אדר א' ♦

(לג) וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כָּל־בְּלָיו קְרָסוֹ קְרָשָׁיו בְּרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו:

לג וַיָּבִיאוּ אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן לְמֹשֶׁה יְתֵּן מִשְׁכָּנָא לְמֹשֶׁה יְתֵּן מִשְׁכָּנָא וְאֶת־כָּל־בְּלָיו קְרָסוֹ קְרָשָׁיו בְּרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו וְעַמֻּדוֹהֵי וְסִמְכוּהֵי:

כ"ו וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְגו' • שְׁלֵא הָיָה יְכוּלִין לְהַקְיָמוֹ, וּלְפִי שְׁלֵא עָשָׂה מֹשֶׁה שׁוּם מְלָאכָה בַּמִּשְׁכָּן הַנִּיחַ לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא הַקָּמְתוֹ, שְׁלֵא הָיָה יְכוּל לְהַקְיָמוֹ שׁוּם אֲדָם מִחַמַּת כְּבֹד הַקְּרָשִׁים, שְׁאִין כַּח בְּאָדָם לְזַקֵּן, וּמֹשֶׁה הִעֲמִידוֹ. אָמַר מֹשֶׁה לְפָנָי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא: אֵיךְ אֶפְשֶׁר הַקָּמְתוֹ עַל יְדֵי אָדָם? אָמַר לוֹ: עֲסֹק אֶתָּה בְּיָדְךָ, נִרְאָה כַּמְקִימוֹ, וְהוּא נִזְקָף וְקָם מֵאֲלֵיו, וְזֶהוּ שְׁנֵאמַר: "הוּקַם הַמִּשְׁכָּן", הוּקַם מֵאֲלֵיו, מְדַרְשׁ רַבִּי תַנְחוּמָא.

~ נקודות משיחות קודש ~ (לקוטי שיחות 1 עמ' 222)

שְׁלֵא עָשָׂה מֹשֶׁה שׁוּם מְלָאכָה בַּמִּשְׁכָּן (רש"י לט, לג) מִמּוֹה שֶׁכָּתַב "שׁוּם מְלָאכָה" מִשְׁמַע שֶׁפָּנְתוּ גַם לְהַבָּא (נְדָבַת הַמִּשְׁכָּן), שֶׁנִּקְרָאת 'מְלָאכָה' (ויקהל לו, וי). וְתַמּוּהָ, אֵיךְ לֹא קָיָם אֶת צְוֵי ה' "קַחוּ מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה". וַיֵּשׁ לוֹמַר, דְּהִנֵּה בְּרִישׁ פְּרִשְׁתִּי וַיִּקְהַל, עַל הַפְּסוּק "זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' לֵאמֹר", פֶּרֶשׁ רַש"י "צִוָּה ה' לֵי לֵאמֹר לְכֶם". וּמִכֵּינֵן שֶׁהַצְּוֵי הָיָה שְׁבָנֵי יִשְׂרָאֵל יָבִנוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, אֲסוּר הָיָה לְמֹשֶׁה לַעֲשׂוֹת זֹאת.

(לד) וְאֶת־מִכְסֵּה עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְּאֻדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵּה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת פְּרֹכֶת הַמָּסָךְ:

לד וְיָת חוֹפְאָה מְשָׁכִי דְדְכָרֵי מִסְמָקֵי וְיָת חוֹפְאָה מְשָׁכִי דְסַסְגוֹנָא וְיָת פְּרֹכְתָא דְפְרָסָא:

(לה) אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת:

לה יָת אֲרוֹנָא דְסִדְהוּתָא וְיָת אֲרִיחֻהֵי וְיָת כַּפְרָתָא:

(לו) אֶת־הַשֻּׁלְחָן אֶת־כָּל־בְּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים:

לו יָת פְּתוּרָא יָת כָּל מְנוּהֵי וְיָת לֶחֶם אֲפִיָא:

(לז) אֶת־הַמְּנִרָה הַטְּהוֹרָה אֶת־גִּרְתֶּיהָ גֵּרֶת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת־כָּל־בְּלִיָּהּ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר:

לז יָת מְנַרְתָּא דְכִיתָא יָת בּוּצִינְהָא בּוּצִינֵי סִדְרָא וְיָת כָּל מְנִהָא וְיָת מִשְׁחָא דְאֲנָהְרוּתָא:

(לח) וְאֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קַטְרֵת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל:

לח יָת מִזְבְּחָא דְזָהָב וְיָת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְיָת קַטְרֵת בּוּסְמִיָא וְיָת פְּרָסָא דְתַרְעָא מִשְׁכָּנָא:

(לט) אֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדָיו וְאֶת־כָּל־בְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ:

לט יָת מִזְבְּחָא דְנְחָשָׁא וְיָת סִרְדָא דְנְחָשָׁא דִילָהּ יָת אֲרִיחֻהֵי וְיָת כָּל מְנוּהֵי יָת כִּיֹּרָא וְיָת כְּסִיסָה:

רש"י כפשוטו - מהדורת לשם

שִׁיחָא נִרְאָה כְּאֵילוּ אֶתָּה מְקִימוֹ, וְהוּא (הַמִּשְׁכָּן) נִזְקָף וְקָם מֵאֲלֵיו בְּדִרְךָ נִס. וְזֶהוּ שְׁנֵאמַר (להלן מ' ט) יִהְיֶה בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן... הוּקַם הַמִּשְׁכָּן, וְלֹא נֵאמַר 'הַקְיָמוֹ אֶת הַמִּשְׁכָּן', לְפִי שֶׁהַמִּשְׁכָּן הוּקַם מֵאֲלֵיו. כִּי מְבֹאֵר בְּמְדַרְשׁ רַבִּי תַנְחוּמָא (רא"ס): תורה לד

כּוֹבֵד הַקְּרָשִׁים, שְׁאִין כַּח בְּאָדָם לְזַקֵּן (לְהַעֲמִידוֹ), וּמֹשֶׁה הִעֲמִידוֹ. וְאֵיךְ מֹשֶׁה לֹא הָיָה יְכוּל לְהַעֲמִידֵם בְּכֹחוֹת עֲצָמוֹ, וְאָמַר מֹשֶׁה לְפָנָי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא: אֵיךְ אֶפְשֶׁר שֶׁתְּהִיָּה הַקָּמְתוֹ שֶׁל הַמִּשְׁכָּן עַל־יְדֵי אָדָם, וְדָרִי אֵין כַּח בְּאָדָם לְהַעֲמִיד אֶת הַקְּרָשִׁים? אָמַר לוֹ הַקב"ה: עֲסֹק אֶתָּה בְּיָדְךָ - אַחֲזוּ בְּקָרְשִׁים בְּיָדְךָ,

(לג) וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְגו'. מִפְּנֵי מָה הִבִּיאוּ אֶת חֲלָקֵי הַמִּשְׁכָּן לְמֹשֶׁה וְלֹא הַקְיָמוּהוּ בְּעֲצָמָם? מִשׁוּם שְׁלֵא הָיָה יְכוּלִין לְהַקְיָמוֹ. וּלְפִי שְׁלֵא עָשָׂה מֹשֶׁה שׁוּם מְלָאכָה בְּעֲשִׂיַת הַמִּשְׁכָּן וְכָלֵיו, לְכַךְ הִנִּיחַ לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא אֶת מְלָאכַת הַקָּמְתוֹ, שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יִהְיֶה עוֹסֵק בָּהּ, שֶׁבֵּן לֹא הָיָה יְכוּל לְהַקְיָמוֹ שׁוּם אֲדָם מִחַמַּת